

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 729/2015
23.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.И. и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, у саизвршилаштву – у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката К.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.328/13 од 11.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.280/14 од 25.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 23. септембра 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И. – адвоката К.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.328/13 од 11.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.280/14 од 25.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.328/13 од 11.06.2013. године године, окривљени Д.И., Ј.Ч. и И.И., оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. У ове казне, окривљенима је урачунато време проведено у притвору, и то од 30.08.2011. године до 29.09.2011. године.

Истом пресудом, на основу члана 350. став 5. КЗ, од окривљеног Д.И. одузето је путничко моторно возило марке "... " регистарских ознака ..., од окривљеног Ј.Ч. путничко моторно возило марке "... " регистарских ознака ..., а од окривљеног И.И. путничко моторно возило марке "... " регистарских ознака ..., као средства употребљена за извршење кривичног дела.

Окривљени Д.И., Ј.Ч. и И.И., обавезани су да на име судског паушала плате износе од по 2.000,00 динара сваки, те да плате на име трошкова поступка, и то окривљени Д.И. износ од 32.500,00 динара, а окривљени Ј.Ч. и И.И. износе од по 45.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.280/14 од 25.02.2015. године, усвојене су жалбе браниоца окривљених Д.И., Ј.Ч. и И.И., па је пресуда Основног суда у Врању К бр.328/13 од 11.06.2013. године преиначена у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Нишу радње окривљених, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, правно квалификовао као кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ у саизвршилаштву – у вези са чланом 33. КЗ, за које дело је окривљене осудио на казне затвора у трајању од по једне године, у које казне им је урачунато време проведено у притвору у периоду од 30.08.2011. године до 29.09.2011. године, док су у осталом делу жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.И. – адвокат К.Ј., због повреде закона из члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, не конкретизујући о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Д.И. ослободити од оптужбе на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП и донети одлуку да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, испитавши првостепену пресуду по одредбама ЗКП који се примењивао до 01.10.2013. године ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), сходно члану 604. став 1. сада важећег ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажном пресудом учињена повреда закона на штету окривљеног, јер је на утврђено чињенично стање погрешно примењен закон, дакле, указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. актуелног ЗКП (односно из члана 369. тачка 3. раније важећег ЗКП). Према ставу браниоца, ова повреда се огледа у томе што је правноснажном пресудом погрешно утврђено да је окривљени поступао у намери да себи или другом прибави какву корист, односно да је поступао у намери да другоме прибави корист, тако што је страним држављанима омогућио недозвољен транзит кроз Србију.

Изнети наводи захтева се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Према изреци првостепене пресуде, окривљени Д.И. је, заједно са окривљенима Ј.Ч. и И.И., у групи и у намери да себи и другоме прибаве какву корист, у урачунљивом стању и са умишљајем, омогућио другима недозвољени транзит кроз Србију, тако што су са непознатим лицем уговорили да за новчане надокнаде од по 300 евра својим путничким возилима превезу од државне границе са Републиком Македонијом код Прешева до Бање Ковиљаче групу лица страних држављана, знајући да немају дозвољени боравак или транзит кроз Србију и да су без путних исправа, те су по договору и уз помоћ W.A., који им је био водич све до Бујановца, прихватили групу илегалних миграната из Авганистана и Индије код друмског граничног прелаза у Прешеву и затим кренули у правцу Бујановца, где су заустављени од стране полицијске патроле СГП.

Одредбом члана 350. став 2. КЗ, прописано је да ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелазак границе Србије или недозвољени боравак или транзит кроз Србију, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година. Ставом 3. истог члана прописано је да, ако је дело из става 2. учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољени прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава, или је кријумчарен већи број лица – учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година.

Како из изреке побијане правноснажне пресуде произилазе сва битна обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ у вези са чланом 33. КЗ, обзиром да је окривљени Д.И. заједно са осталим окривљенима, у намери да себи прибави какву корист, јер је уговорио новчану надокнаду у износу од 300 евра, омогућио илегалним мигрантима недозвољени транзит кроз Србију, то су наводи захтева браниоца окривљеног, којима се указује да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљеног, неосновани.

Из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И., одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.